

Nr 568

Av herr Elmwall m. fl., *angående hundskatten.*

(Lika lydande med motion nr 471 i Första kammaren)

Hundskatt skall enligt gällande lag erläggas för alla hundar med undantag för i lagen särskilt angivna. Skattens storlek fastställs av de borgerliga primärkommunerna, som äger använda skattemedlen efter gottfinnande.

När hundskatten infördes i början av detta århundrade befarades att opposition skulle uppstå mot denna skattebörd. Många människor ansåg sig inte ha råd att betala de fem kronor som hundskatten vanligen fastställdes till. Det ingick i bestämmelserna att hundskattemedlen skulle användas till något socialt ändamål. Kommunerna använde medlen för t. ex. inköp av skodon till barn i fattiga familjer. Numera sker ingen dylik destination, utan skattemedlen tillföres kommunkassan.

Avsikten med hundskatten synes från början ha varit att begränsa antalet hundar. Att skatten fått denna verkan är ostridigt. Antalet löslöpande okyneshundar torde numera vara mycket begränsat. I allmänhet hålles hundarna numera under mycket noggrann kontroll. Bestämmelserna är sådana att ingen hundägare avsiktligt tar risken av att låta hund vara lös på olaga sätt. Givetvis händer likväl att hund kommer lös och gör ofog. Sådant händer dock även med andra djur utan att särskild skatt fördenskull aktualiserats.

Från olika synpunkter kan det därför numera vara diskutabelt om hunden skall utgöra skatteobjekt. I någon mån har man tagit konsekvensen härav och undantagit vissa hundar från beskattning. Ledarhundar för blinda, hundar som används i renskötsel, av krigsmakten använda hundar samt hundar som används för vetenskapligt ändamål och hund tillhörande främmande beskickning är skattefria. Andra nyttohundar som polishundar, hundar som enligt boende äldre människor håller som sällskap och skydd m. fl. är däremot skattebelagda. Samma gäller beträffande de många jakthundar som måste betecknas som nyttohundar. Omsorgen om skogsplanteringar och växande grödor gör det nödvändigt att hålla viltstammarna under kontroll. Även från andra synpunkter tillför jakten folkhushållet betydande värden. Därest hundskatten skall bibehållas, talar sålunda starka skäl för att här åsyftade hundar undantages.

Kommunerna fastställer hundskatten och uppbär densamma. Medlen infördes nu i den kommunala budgeten utan att den kommer till sådan använd-

ning som avsågs när den infördes. Storleken bestämdes av varje kommun. Den varierar avsevärt. I en kommun kan den vara 25 kr., i en annan 75 kr. Det föreligger således skillnader som det är svårt att finna sakligt underlag för. Det förefaller som om hundskattens storlek många gånger är beroende av det kommunala aktuella medelsbehovet.

Hundskatten skulle vara mer acceptabel som skatteform om större delen av skattemedlen användes för ändamål som på något sätt gagnade hundägarna och deras skyddslingar. För att undvika nedsmutsning av trottoarer och parker behövs i tätorterna s. k. hundtoaletter. Enligt uppgift skall Östersunds stad på försök uppföra 10 st. sådana. Kraven på rastplatser tränger på i alla tätorter och är från sanitär synpunkt högst befogade. Barnens lekplatser kan ej längre få vara den plats där hundägaren tvingas rasta sin hund. På landsbygden borde medlen kunna användas för naturvård och viltvård eller andra ändamål där hundägaren har direkt intresse. Som exempel kan nämnas bidrag till djursjukhus eller till bidrag för veterinärmedicinsk forskning om hundsjukdomar. Vi anser det oriktigt att en del kommuner uppbär hundskatt men ej utbetalar skottpengar på rovdjur.

Det bör sålunda allvarligt övervägas, därest hundskatt skall uttagas, om medlen bör användas för ändamål som här anförts eller andra, där de direkt tillgodoser hundägarens intressen. Uttages en punktskatt på ett så speciellt objekt som hunden, motiverar detta en användning på de eftersatta områden som rör hundens vård och trivsel.

Med anledning av vad här anförts föreslår vi, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om omedelbar utredning.

Sammanfattningsvis förordar vi att en utredning rörande hundskatten tillsättes. Denna bör i första hand överväga huruvida hundskatten kan anses förenlig med nutida beskattningsprinciper. Vidare bör, om skatten bibehålles, övervägas ett ökat undantag från beskattning av hundar för vissa ändamål. Det bör även övervägas om skatten framgent bör utgå med lika belopp, oberoende av kommungränser. Härvid bör även frågan huruvida kommunerna skall ansvara för uppbörden eller om denna bör anförtros annan behandlas. Slutligen bör åtgärder övervägas för att hundskattemedlen skall komma med hundvården och viltvården förknippade ändamål till godo.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande hundskatten i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm i januari 1965

Carl Eric Hedén

Fritz Börjesson
i Glömminge

Emil Elmwall
Gustaf Svensson
i Vä